

बाल बाटिका

निवन्य

ज्ञानेन्द्र विवाद

देखनुको अर्थ भेट्नु र लेखनु

देखनुको अर्थ भेट्नु । देखेपछि सबै कुरा छल्नेहुँ दुन् ।

पुर्णपछि सबै कुरा बोहोहुँ दुन् । पुर्णपछि नै सबै यस्तो बोहोहुँ । नेपाली अभिभाव आफै हासी । नेपालीसम्म के र कस्तो भने कुरा नै बाहा हुँदैन । जस्तो कि 'नेपालीको को हो को हो, देखेपछि मायाहोह ।'

पुर्णपछि भेट्निरु र देखेपछि पुर्णिमाको सुख पल खाई 'स्वर्ण' । त्वाही नै हासीको खोजो को 'खुल' । यसको निरामित आज हासी योगारारको चाही । नदियाँ, घर्षणांक, अल्पांकित कोड पुरान, कही जान सकिहोका क्लैन । बसीबीची सुखको निरामित लिने बाती हाप्नो । दुख गर्न नसक्ने बाही हाप्नी ।

संसारे उडन पाइना दिहाउने

पर्छ । सापार भेट्ना बेग माने पर्छ । शिशुर चुन उकालो छाहीने पर्छ । फैदी भेट्न औरलो कोड पर्छ । भञ्ज्च भुन कुरनेटो काट्नै पर्छ । रेट्रो र टक्कर विसिनुपूर्ण । प्रेक्षकाम सही कठिन र लेखन गरेपछि भिन्ने मेहनाको फल निकै मिडो र स्वादिनो हुँदै ।

वैरी र साहार नाई दैतै कै

पुर्णिदैन, कही जानिदैन । कुनै प्रापाति हासीको हुँदै । त्वाहीले पाउन र पुरालाई, देख्न र लेख्नलाई आफौली आल्माई तयार गर्न सक्नुपूर्ण । आल्माई जीवन नियार्थक शरणमन्त्र नै सक्नुपूर्ण हुँदै । तपश्चात साक्षात्कार हुँदैना सुखकामय आसार्थग खोजेका र चोकाको कुराहरू एकपछि अर्को लक्ष्यो लाग्नान् । अनि भाग्नान् तकालै 'बेत्तान मन्त्र' । बेत्तानीको सबै 'उपत्यकाम' नै बाही हासीको हुँदै । अरिसे अल्पाहूँ 'बर्क' आल्माई बाटो लाग्नान् । प्रापाति गाउँहरूको 'ओइरो लाग्न बाढ़ ।

यस्तोमा अर्को खुसीका म्वाईहरूले भास गरेको पर्न थोरै लाग्नान् । कैदी कठिन दिनहरूमा यस्तो हुँदै र त्वाहीले कठिन दिनहरू र चाहेको कुरा भैरव भिन्नेको खोजेर जावा खुसी ख्वास । त्वाहीले यस्तो खोजेको हुँदै । कुरा पाह्नेका चाहाना राख्नु दुख पुरानिहरूको छैन । जस्तो जेवेका सपानाहरू विनामा हुँदैन । यस्तामा साक्षात्कार हुँदैन । आल्माई भास गर्न आर्थिक अर्को लक्ष्यो लाग्नान् ।

मूलतः हासी सुख र यस्तो आनन्दको कुरा दैरै गाही । 'स्वर्णवास' भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' र खासी पर्न हो । जुन नितान्त अवेतन तनुहरूका माथ्यमावट केवल श्वसन-प्रवासका प्रक्रिया भए भइरहेको हुँदै । एक प्रकाराले बेशेका अवसरास्तो । मूल प्राप्तः लाशाजस्तो पर्छ । जस्तैले कही कुरा याहा पापाको छैन ।

मूलतः हासी सुख र यस्तो आनन्दको कुरा दैरै गाही । 'स्वर्णवास' भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' र खासी पर्न हो । त्वाहीलाई नै कस्तरी यस्तो बानानो भने मूल भयो करा हो र हुँदैन्दै । यस्तो भयो सुख र खासी हो । सुख र खासी भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' र खासी पर्न हो । यस्तो भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' र खासी पर्न हो । यस्तो भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' । यस्तो भयो भन्नु भन्ना अवधा 'स्वर्ण' ।

पुर्णपछि लेख्नको अभिभाव आफैतर्न पनु हो । आफैतर्न पनुको आधारीक भयो खाल्नु हो । आफैतर्न रमाउन, रमाउन, रहाउन, चाहालाउनको अर्थ खासी हुँदै । त्वाही खासी अर्थमा जीवनका मान्यता र अर्थाहरू खुँदैन । चाहाली र लेखन सहीको सबैयोको मिल्दै । त्वाही खासी र सबैपछि भेट्निरु । वाल्तमा हासिली खोजेको सुख र खासी

भयो भन्नु गल छ ।

वस्तुतः

जहाँ

कुनै

पर्नि

